

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU
Split, Gundulićeva 29 a

BROJ: Us-DO-12/20
Split, 05. veljače 2020.
JD/JD

UPRAVNI SUD U SPLITU

S P L I T

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu

TUŽENIK: Ministarstvo pravosuđa, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb

radi: poništenja rješenja

T U Ž B A

protiv rješenja Ministarstva pravosuđa,
Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo,
klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02
od 04. prosinca 2019.

x5

Rješenjem Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02 od 4. prosinca 2019. godine odbijena je žalba Republike Hrvatske izjavljena protiv djelomičnog rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za imovinsko prave poslove, klasa: UP/I-942-04/09-01/08, urbroj: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016. godine.

Pobijanim rješenjem potvrđeno je prvostupanjsko djelomično rješenje kojim je odbijen zahtjev Republike Hrvatske radi stjecanja prava vlasništva na nekretninama označenim kao čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2 k.o. Split koje su konfiscirane presudom Okružnog suda u Splitu broj K-17/45 od 12. studenog 1945. godine. Prvoj pučkoj Dalmatinskoj banci d.d. te prenesene u vlasništvo ondašnje FNRJ, a koji zahtjev je podnijela Republika Hrvatska temeljem odredbe članka 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine broj 92/96, 39/99, 42/99, 92/99, 43/00, 131/00, 27/01, 65/01, 118/01, 80/02 i 81/02, dalje Zakon o naknadi), s obrazloženjem kako je tijekom postupka

utvrđeno da su nekretnine označene kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split u postupku pretvorbe društvenog poduzeća na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća "Laurus" s.p.o., pa da se stoga u konkretnom slučaju radi o iznimci od vraćanja u vlasništvo prijašnjim vlasnicima sukladno odredbi članka 53. Zakona o naknadi, slijedom čega pravo vlasništva ne može steći ni Republika Hrvatska u smislu odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Ovakav stav tuženika u cijelosti je pravno neosnovan i neutemeljen. Naime, tijekom postupka nesporno je utvrđeno da je provedena konfiskacija Prvoj pučkoj Dalmatinskoj banci d.d., kao i da je temeljem rješenja Općine Split broj: 01-2668411-1960 od 14. listopada 1960. godine, rješenja Općine Split broj: 01-2472071-1964 od 24. svibnja 1965. godine te rješenja Okružnog privrednog suda broj Us-113/66 od 4. travnja 1966. godine na čest. zgr. 952/2 i čest. zgr. 957/8 k.o. Split (osim dvorane) uknjiženo društveno vlasništvo s pravom korištenja Poduzeća za poslovne objekte u Splitu.

Isto tako nesporno je utvrđeno da je djelomičnim rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. godine u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUTP "Laurus" s.p.o. Split u odnosu na predmetne nekretnine Hrvatski fond za privatizaciju izvršio rezervaciju dionica u protuvrijednosti za predmetne nekretnine obzirom da nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi.

Upravo iz razloga neriješenog imovinsko-pravnog statusa predmetnih nekretnina pred Trgovačkim sudom u Splitu vođen je parnični postupak pod brojem: P-2439/02 između tužitelja Laurus d.d. u stečaju protiv tuženika Grada Splita radi utvrđivanja prava vlasništva koji parnični postupak je okončan pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 23 PŽ-4474/13 od 28. kolovoza 2014. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev Laurus d.d. u stečaju.

Radi spornog pitanja stjecanja prava vlasništva predmetnih nekretnina prvostupanjsko upravno tijelo je zaključkom klasa: UP/I-942/04/09-01/08 od 2. studenog 2010. godine prekinulo upravni postupak do pravomoćnog okončanja predmetnog parničnog postupka radi utvrđenja prava vlasništva, s obrazloženjem da je odredbom članka 144. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano da ako organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije rješavanje je nadležna sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može uz uvjete zakona sam raspraviti to pitanje ili prekinuti postupak dok nadležni organ to pitanje ne riješi.

Dakle, upravo radi rješenja spornog pitanja vlasništva prekinut je upravni postupak dok se ne razriješi to pitanje pred Trgovačkim sudom u Splitu.

Kako je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-4474/13-4 od 28. kolovoza 2014. godine, a kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj: P-2439/02 od 25. veljače 2013. godine, u cijelosti odbijen zahtjev Laurusa d.d. u stečaju kojim traži utvrđenje prava vlasništva predmetnih nekretnina stekli su se svi uvjeti iz članka 77. Zakona o naknadi.

Međutim, prvostupanjsko upravno tijelo je svojim djelomičnim rješenjem odbilo zahtjev Republike Hrvatske uz obrazloženje da su predmetne nekretnine temeljem Zakona o privatizaciji procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća te kao takve predstavljaju iznimku od vraćanja u vlasništvo prijašnjim vlasnicima, a time utvrđivanje vlasništva Republike Hrvatske, sukladno odredbi članka 53. Zakona o naknadi.

U obrazloženju svog rješenja tuženik potvrđuje djelomično rješenje prvostupanjskog tijela navodeći da je iz podataka spisa nesporno da su temeljem članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća predmetne nekretnine procijenjene u vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe poduzeća Laurus s.p.o. Split i čine kapital tog društva te da iz razloga propisanih u članku 53. Zakona o naknadi nije moguće utvrditi pravo vlasništva Republike Hrvatske u smislu odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Razlozi donošenja kako prvostupanjske tako i drugostupanjske odluke u potpunosti su suprotni sa rezultatima provedenog postupka. Djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. godine priloženo je prvostupanjskom tijelu i prije donošenja zaključka o prekidu postupka, i iz istog je bilo razvidno da je izvršena rezervacija dionica u protuvrijednosti nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split iz razloga što nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi. Iz tog razloga je i prvostupanjsko tijelo odlučilo zaključkom prekinuti postupak dok se ne riješe vlasničko-pravni odnosi.

Nije se trebalo čekati toliko godina da bi se donijela odluka u parnici glede vlasništva predmetne nekretnine, pa onda odbiti zahtjev tužitelja jer predmetno djelomično rješenje Fonda bilo je priloženo u spis godinama prije donošenja sudske odluke, a ukoliko je prvostupanjsko tijelo smatralo da su predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tada je zahtjev moglo odbiti čim je pribavljeno djelomično rješenje. Međutim, prvostupanjsko tijelo je prekinulo postupak čekajući da se riješi vlasničko-pravni odnos, obzirom da Laurus d.d. tijekom postupka nije dokazao da je stekao vlasništvo predmetne nekretnine. Dakle, nakon što se riješio imovinsko-pravni odnos glede predmetnih nekretnina prvostupanjsko tijelo je trebalo prihvatiti prijedlog tužitelja jer su se ostvarili svi uvjeti iz odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Slijedom svega navedenog trgovačko društvo Laurus d.d. Split nije moglo steći pravo vlasništva predmetnih nekretnina, a imajući u vidu odredbu članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, koja propisuje pod kojim pretpostavkama trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva postaje vlasnikom nekretnina. Jedna od pretpostavki koje moraju biti kumulativno ispunjene jest da je upravo društveno poduzeće kao pravni prednik trgovačkog društva bilo nositelj prava upravljanja, korištenja i raspolaganja na nekretnini u društvenom vlasništvu na dan procijene u vrijednost društvenog kapitala. Činjenica da su nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala nije dostatna za stjecanje prava vlasništva ukoliko kumulativno nisu ispunjene i ostale pretpostavke propisane odredbom članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Kako dakle trgovačko društvo Laurus d.d. Split nije steklo niti je moglo steći pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, to u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 53. Zakona o naknadi.

Nadalje, postupak pretvorbe društvenog poduzeća HUTP "Laurus" s.p.o. Split okončan je nakon stupanja na snagu Zakona o naknadi, a Hrvatski fond za privatizaciju je svojim pravomoćnim djelomičnim rješenjem klasa: UP/I-943-06/02-01/96 od 17. svibnja 2010. godine utvrdio da predmetne nekretnine nisu procijenjene u postupku pretvorbe društva Laurus s.p.o. i da se zajedno s razmjernim dijelom zemljišta prenose Hrvatskom fondu za privatizaciju, što predstavlja osnovu za primjenu članka 77. Zakona o naknadi. Dakle, Republika Hrvatska je ex lege predmetne nekretnine stekla upravo stupanjem na snagu Zakona o naknadi.

Isto tako se ističe da Grad Split ne može biti vlasnik predmetnih nekretnina, jer u konkretnom slučaju ne vlada predmnijeva iz odredbe članka 362. stavak 1. i 2. sve povezano s člankom 359. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, pravo vlasništva i druga stvarna prava koja se steknu po odredbama Zakona o pretvorbi prava upravljanja, korištenja i raspolaganja stvarima u društvenom vlasništvu stečena su pod uvjetom da nisu u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim sredstvima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji, a propis o denacionalizaciji je Zakon o naknadi. Temeljem navedenih odredbi Zakona o vlasništvu raniji nositelji prava korištenja nekretnina u društvenom vlasništvu mogli su postati vlasnici tih nekretnina samo ako to nije u neskladu s odredbama Zakona o naknadi, odnosno ako se radi o nekretninama na koje se ne primjenjuje Zakon o naknadi. Kako se u konkretnom slučaju radi o nekretninama koje su konfiscirane i na koje se primjenjuje Zakon o naknadi to Grad Split nije mogao steći pravo vlasništva istih nekretnina, pa slijedom navedenog nije niti treća osoba iz članka 52. Zakona o naknadi.

Slijedom svega navedenog predlaže se sudu temeljem odredbe članka 58. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17) donijeti presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev te poništiti rješenje Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02 od 4. prosinca 2019. godine i djelomično rješenje Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za imovinsko prave poslove, klasa: UP/I-942-04/09-01/08, urbroj: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016. godine i sam riješiti stvar na način da utvrdi da je Republika Hrvatska stekla pravo vlasništva nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split, odnosno podredno vratiti predmet na ponovni postupak.

ZAMJENICA
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

